

Versiune anonimată

Traducere C-277/20 – 1

Cauza C-277/20

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

24 iunie 2020

Instanța de trimitere:

Oberster Gerichtshof (Austria)

Data deciziei de trimitere:

27 mai 2020

Reclamant:

UM

În cauza în materie de cadastru introdusă de reclamantul UM [omissis], având domiciliul în Köln, [omissis], ca urmare a recursului său prin care a solicită revizuirea hotărârii pronunțate de Landesgericht Klagenfurt (Tribunalul Regional din Klagenfurt, Austria), în calitate de instanță de recurs, la 16 ianuarie 2020, [omissis], prin care a fost confirmată hotărârea Bezirksgericht Hermagor (Tribunalul Districtual din Hermagor, Austria) din 12 noiembrie 2019 [omissis], Oberster Gerichtshof (Curtea Supremă, Austria) a adoptat următoarea

Ordonanță:

A. Adresează Curții de Justiție a Uniunii Europene următoarele întrebări, în vederea pronunțării unei decizii preliminare:

1. Articolul 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 650/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind competența, [OR 2] legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești și acceptarea și executarea actelor autentice în materie de succesiuni și privind crearea unui certificat european de moștenitor (denumit în continuare „Regulamentul 650/2012”) trebuie să fie interpretat în sensul că, în caz de deces,

un contract de donație încheiat între doi cetățeni germani cu reședința obișnuită în Germania cu privire la un bun imobil situat în Austria, potrivit căruia beneficiarul donației are, după decesul donatorului, în temeiul acestui contract și al certificatului de deces al donatorului, în raport cu patrimoniul succesoral un drept personal de a cere înscrierea în cartea funciară a dreptului său de proprietate, așadar fără intervenția autorității competente, constituie un pact asupra unei succesiuni viitoare în sensul acestei dispoziții?

2. În cazul în care se răspunde afirmativ la întrebarea anterioară:

Articolul 83 alineatul (2) din Regulamentul nr. 650/2012 trebuie interpretat în sensul că reglementează de asemenea validitatea, în caz de deces, a legii aplicabile alese înainte de data de 17 august 2015 pentru a califica un contract de donație drept pact asupra unei succesiuni viitoare în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 650/2012?

B. [omissis] [Suspendarea procedurii]

Motivare:

I. Situația de fapt:

Din documentele cadastrale și din extrasul de carte funciară reiese că: **[OR 3]**

Cetățeanul german ZL, [omissis] decedat la 13 mai 2018, având ultima reședință obișnuită în Köln, este înscris în cartea funciară austriacă în calitate de proprietar al unui bun imobil situat în Mauthen, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare din 20 iunie 1975 și al contractului de transfer de proprietate din 22 iulie 1975. Procedura succesorală este pendinte pe rolul Amtsgericht Köln (Tribunalul Districtual din Köln, Germania). Fiul său, UM, de asemenea cetățean german cu reședința obișnuită în Köln, a invocat în fața acestei instanțe, pe baza succesiunii, dreptul la retransfer al proprietății asupra acestui bun imobil.

La 9 iulie 1975, ZL a făcut fiului său, UM și soției acestuia (de la data respectivă), XU, resortisantă austriacă, având de asemenea reședința la Köln, următoarea ofertă de contract cu privire la acest bun imobil:

„Primul aspect: Prin contractul de vânzare-cumpărare din 13 mai și din 20 iunie 1975, XU [...] a achiziționat o parte dintr-un bun imobil situat în [...] Gerichtsbezirk Kötschach (Districtul judiciar Kötschach), care urma să facă, pentru prima dată, obiectul măsurătorilor cadastrale. Pe acest teren urma să fie construită o casă duplex, care era destinată să servească drept reședință permanentă pentru XU și pentru familia sa și care urma să fie finanțată de socrul acesteia, ZL. În cazul în care XU transferă bunul imobil respectiv în deplina proprietate a soțului său, UM, iar acesta, la rândul său, transferă tatălui său, ZL, dreptul de proprietate asupra bunului respectiv, ZL le propune lui XU și UM [...] încheierea următorului contract:

- a) ZL preia în proprietatea sa de la UM întregul bun imobil **[OR 4]** împreună cu tot ceea ce este legat de acesta, cu toate drepturile și obligațiile și în conformitate cu situația proprietății după efectuarea măsurătorilor cadastrale. Transferul imobilului către ZL trebuie efectuat în condițiile stabilite la punctele următoare:
- b) ZL se angajează să construiască, pe acest bun imobil, al cărui proprietar va fi la momentul respectiv, o casă duplex în termen de zece ani de la încheierea contractului. Această obligație este transferată moștenitorilor săi, în măsura în care nu este îndeplinită de el în timpul vieții sale. [...]
- c) ZL transferă bunul imobil menționat, la decesul său, lui XU și lui UM, în proporție de jumătate fiecare, împreună cu tot ceea ce va fi legat de imobil la data decesului său, în special casa care se află pe acesta și în conformitate cu limitele proprietății la momentul transferului. Transferul are loc la momentul decesului lui ZL, dar nu înainte de finalizarea casei. Transferul este supus condiției ca, la data decesului lui ZL, căsătoria dintre cei doi beneficiari ai transferului să nu fi fost desfăcută, iar XU să îi fi supraviețuit lui ZL. În cazul în care această condiție nu este îndeplinită, transferul în caz de deces se consideră ca fiind efectuat numai către UM care este, și înainte de decesul lui ZL, moștenitorul legal al dreptului rezultat din contractul care urmează să fie încheiat.
- d) În măsura în care nu sunt convenite contraprestații în schimbul acestui transfer, transferul se efectuează, în caz de deces, prin intermediul unei donații, astfel cum ZL precizează în mod expres. Acesta renunță la revocarea acestui contract. **[OR 5]**
- e) Beneficiarii sunt obligați să acorde, cu titlu de contraprestație parțială în schimbul acestui transfer, doamnei [...], mama lui XU, un drept de a locui în casa care urmează să fie construită [...].
- f) Legea aplicabilă raporturilor juridice care decurg din contractele care urmează să fie încheiate este legea austriacă [...].
- g) ZL se angajează să nu ceseze și să nu greveze bunul imobil aflat în proprietatea sa fără acordul lui UM și al lui XU, astfel încât să se garanteze drepturile conferite de contractul de transfer în caz de deces. [...]
- h) ZL aprobă înscrierea, în Cartea funciară, în privința terenului care face obiectul contractului, a numărului de carte funciară care urmează să fie alocat în comuna cadastrală Mauthen
- aa) [...]
- bb) În temeiul acestui contract și al certificatului de deces oficial al lui ZL, înscrierea în propriul nume al dreptului de proprietate în temeiul unei cereri comune pentru cei doi beneficiari, în proporție de jumătate pentru fiecare, sau înscrierea numai în propriul nume al lui UM al dreptului de proprietate în temeiul

cererii sale, pe baza dovezii privind îndeplinirea condiției transferului imobilului doar către acesta.

i) [...]”

Prin actul notarial din 22 iulie 1975, XU și UM au acceptat această ofertă. XU a decedat deja la 5 noiembrie 2005, respectiv anterior lui ZL, la data respectivă căsătoria sa cu UM fiind deja desfăcută. Pe terenul din Mauthen nu a fost [OR 6] construită nicio casă.

II. Argumentele reclamantului și procedura anterioară

În calitate de unic beneficiar al contractului de donație în urma decesului, UM solicită tribunalului austriac, în competența căruia se află Registrul de Carte Funciară, înscrierea pe numele său a dreptului de proprietate asupra bunului imobil. Acesta a prezentat oferta de contract și declarația de acceptare din 9 iulie/22 iulie 1975, certificatele de deces ale lui ZL și XU, un certificat de achitare a taxelor și impozitelor eliberat de Finanzamt (Administrația fiscală), decizia prin care se dispune administrarea succesiunii eliberat de Amtsgericht Köln (Tribunalul Districtual din Köln, Germania), o copie a avizului de valoare unitară și o imagine aeriană a terenului.

Instanța de prim grad – prin intermediul funcționarului său desemnat din cadrul personalului auxiliar – a respins cererea de înscriere, în lipsa unor probe scrise care să ateste îndeplinirea tuturor condițiilor prevăzute în oferta de contract. Acesta s-a întemeiat pe dispozițiile aplicabile ale dreptului austriac.

Instanța de apel a confirmat această decizie. Dispozițiile Regulamentului nr. 650/2012 nu ar fi aplicabile, întrucât în oferta de contract s-a convenit aplicarea dreptului austriac. Ar reveni reclamantului sarcina de a face dovada realizării condițiilor suspensive prevăzute de contract prin intermediul unui document care să îndeplinească cerințele înscrierii în cartea funciară. Transferul ca urmare a donației în urma decesului nu ar fi trebuit să intervină înainte de finalizarea casei, realizarea acestei condiții nefiind dovedită. Recursul ordinar a fost admis de instanța de apel. [OR 7]

Reclamantul a formulat recurs împotriva acestei decizii la Oberster Gerichtshof (Curtea Supremă, Austria), prin care își menține cererea de înregistrare.

Oberster Gerichtshof a decis să suspende judecarea recursului formulat de reclamantă împotriva acestei hotărâri și să adreseze Curții întrebările referitoare la dreptul Uniunii esențiale pentru soluționarea cauzei.

III. Dreptul Uniunii:

1. Articolul 1 din Regulamentul nr. 650/2012 prevede:

(1) *Prezentul regulament se aplică succesiunilor privind patrimoniile persoanelor decedate. [...]*

(2) *Sunt excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament:*

[...]

g) drepturile de proprietate și bunurile constituite sau transferate altfel decât prin succesiune, de exemplu prin liberalități, prin proprietatea comună căreia i se aplică dreptul partenerului supraviețuitor, prin planurile de pensii, prin contractele de asigurare și acordurile similare, fără a aduce atingere articolului 23 alineatul (2) litera (i);

[...]

l) orice înscriere într-un registru al drepturilor de proprietate asupra unor bunuri imobile sau mobile, inclusiv cerințele legale pentru o astfel de înscriere, precum și efectele înregistrării sau ale lipsei înregistrării unor astfel de drepturi într-un registru.

2. Articolul 3 din Regulamentul nr. 650/2012 prevede:

„(1) În sensul prezentului regulament:

a) «succesiune» înseamnă succesiunea privind patrimoniul unei persoane decedate și acoperă orice formă de transfer de bunuri, drepturi și [OR 8] obligații pentru cauză de moarte, fie că este vorba de un act voluntar de transfer, sub forma unei dispoziții pentru cauză de moarte, fie de un transfer sub forma succesiunii ab intestat;

b) «pact asupra unei succesiuni viitoare» înseamnă un acord, inclusiv un acord rezultat din testamente reciproce, care creează, modifică sau încetează, cu sau fără contraprestație, drepturi asupra patrimoniului sau patrimoniilor viitoare ale uneia sau mai multor persoane care sunt părți la acord;

[...]

d) «dispoziție pentru cauză de moarte» înseamnă un testament, un testament conjunctiv sau un pact asupra unei succesiuni viitoare;

[...]”

3. În ceea ce privește alegerea legii aplicabile, articolul 22 din Regulamentul nr. 650/2012 prevede:

„(1) O persoană poate să aleagă ca legea care să se aplice succesiunii sale în ansamblu său să fie legea statului a cărui cetățenie o deține în momentul alegerii legii sau la data decesului. O persoană care deține mai multe cetățenii poate să

aleagă legea oricăruia dintre statele al căror cetățean este în momentul alegerii legii sau la momentul decesului.

(2) Alegerea legii trebuie exprimată în mod explicit, printr-o declarație sub forma unei dispoziții pentru cauză de moarte sau trebuie să rezulte din clauzele unei astfel de dispoziții.

[...]"

4. În ceea ce privește contractele de succesiune, articolul 25 din acest regulament prevede:

„(1) Un pact asupra unei succesiuni viitoare referitor la succesiunea unei persoane este reglementat, în privința admisibilității sale, a condițiilor de fond ale acestuia, a caracterului obligatoriu între părți și a condițiilor pentru desfacerea sa, de legea care, în temeiul prezentului regulament, ar fi fost aplicabilă succesiunii [OR 9] persoanei respective, în cazul în care aceasta ar fi decedat în ziua încheierii pactului.

[...]

(3) Fără a aduce atingere alineatelor (1) și (2), părțile pot alege ca lege care să reglementeze pactul asupra unei succesiuni viitoare, în ceea ce privește admisibilitatea, condițiile de fond, caracterul obligatoriu între părți și condițiile pentru desfacerea sa, legea pe care persoana sau una dintre persoanele al căror patrimoniu este vizat ar fi putut să o aleagă în conformitate cu articolul 22, în condițiile stabilite de respectivul articol.”

5. Dispozițiile tranzitorii ale articolului 83 din Regulamentul nr. 650/2012 au următorul cuprins:

„(1) Prezentul regulament se aplică succesiunilor persoanelor care au decedat la data de 17 august 2015 sau după data respectivă.

(2) În cazul în care defunctul a ales legea aplicabilă succesiunii sale înainte de 17 august 2015, această alegere este valabilă dacă îndeplinește condițiile prevăzute în capitolul III sau dacă este valabilă în aplicarea normelor de drept internațional privat care erau în vigoare, la data efectuării alegerii, în statul în care defunctul își avea reședința obișnuită sau în oricare dintre statele a căror cetățenie o avea.

(3) O dispoziție pentru cauză de moarte întocmită înainte de 17 august 2015 este admisibilă și valabilă pe fond și în privința formei dacă îndeplinește condițiile prevăzute în capitolul III sau dacă este admisibilă și valabilă pe fond și în privința formei în aplicarea normelor de drept internațional privat care erau în vigoare în momentul întocmirii dispoziției, în statul în care defunctul își avea reședința obișnuită sau în [OR 10] oricare dintre statele a căror cetățenie o avea sau în statul membru în care se află autoritatea care se ocupă de succesiune.

(4) *În cazul în care o dispoziție pentru cauză de moarte a fost făcută înainte de 17 august 2015 în conformitate cu legea pe care defunctul ar fi putut să o aleagă în conformitate cu prezentul regulament, se consideră că acea lege a fost aleasă ca lege aplicabilă succesiunii.”*

IV. Dreptul național

1. Articolul 956 din Codul civil austriac (Allgemeines Bürgerliches Gesetzbuch, denumit în continuare „ABGB”), în versiunea aplicabilă în speță înainte de intrarea în vigoare a Legii de modificare din 2015 (Erbrechtsänderungsgesetz 2015, BGBl. I 2015/87), era redactat după cum urmează:

„O donație a cărei executare nu trebuie să intervină decât după decesul donatorului este valabilă cu respectarea formalităților impuse ca legat. Aceasta nu poate fi considerată un contract decât dacă donatorul a acceptat în mod expres competența revocării acesteia, iar beneficiarului donației i-a fost înmănat un înscris referitor la acest aspect.”

Articolul 1 litera (d) din Legea privind actele notariale (Notariatsaktsgesetz, denumită în continuare „NotAktG”) condiționează validitatea unui contract de donație, fără o remitere efectivă, de emiterea unui act notarial.

2. Dispozițiile relevante ale Legii austriece privind cartea funciară (Grundbuchgesetz, denumită în continuare „GBG”) au următorul cuprins:

Articolul 26:

„(1) Intrările și mențiunile prealabile pot fi autorizate numai pe baza documentelor întocmite în formele prevăzute pentru validitatea lor. [OR 11]

(2) Aceste acte, dacă este vorba despre dobândirea sau despre modificarea unui drept real, trebuie să cuprindă o cauză juridică valabilă.

3. Dispozițiile relevante din Legea austriacă privind administrarea judiciară (Rechtspflegergesetz, denumită în continuare „RpflG”) prevăd:

Articolul 2:

„Un funcționar judiciar poate fi desemnat ca asigurator pentru unul sau mai multe dintre următoarele domenii de muncă:

[...]

3. *Cauzele în materie de registru funciar și de registru al navelor maritime;*

[...]”

Articolul 16

„(1) [...]”

(2) *Sunt rezervate întotdeauna instanței:*

[...]

6. *Hotărârile cărora li se aplică legea străină.”*

V. Motivele care stau la baza întrebărilor preliminare:

1.1 Potrivit jurisprudenței naționale, tribunalul austriac, care are în competență Registrul de Carte Funciară, trebuie să controleze, în conformitate cu articolul 26 din GBG, forma și conținutul înscrisurilor prezentate în susținerea cererii de înscriere în cartea funciară. Atunci când un contract recunoaște un drept sub rezerva îndeplinirii unei condiții, iar aprobarea înscrierii se face numai cu această condiție, este de asemenea necesar să se demonstreze pe bază de înscris realizarea condiției respective [omissis]. Competent din punct de vedere funcțional să efectueze acest control este, în temeiul RPfLG, funcționarul desemnat din cadrul personalului auxiliar. Cu toate acestea, potrivit jurisprudenței naționale [omissis], în cazul în care în cadrul acestui control apare necesitatea de a ține seama de o legislație străină, limitarea judiciară prevăzută la articolul 16 alineatul (2) punctul 6 din RPfLG își produce efectele. Dacă, într-un astfel de caz [OR 12], în locul unui judecător, decide un funcționar desemnat din cadrul personalului auxiliar, se impune anularea deciziei și a procedurii care o precedă și trimiterea cauzei spre soluționare – de către un judecător – la instanța de prim grad de jurisdicție. Un astfel de viciu de procedură trebuie luat în considerare din oficiu până la finalizarea definitivă a procedurii, chiar și atunci când nu a fost invocat în apel [omissis].

1.2 Instanța are obligația de a cerceta și de a aplica din oficiu legislația străină ori de câte ori înscrisurile din dosar oferă elemente care indică posibilitatea aplicării unei astfel de legislații [omissis]. Problema validității alegerii legii aplicabile contractului de donație în caz de deces, care este dreptul austriac, și aplicarea Regulamentului nr. 650/2012 unui astfel de tip de contract sunt, așadar, pentru instanța de trimitere, chestiuni preliminare care necesită a fi lămurite pentru a putea stabili în acest caz competența funcțională a funcționarului desemnat din cadrul personalului auxiliar.

2. Jurisprudența națională referitoare la contractul de donație în caz de deces, întemeiată pe articolul 956 din ABGB, astfel cum a fost modificat prin Legea de modificare a dreptului succesoral din 2015 (Erbrechts-Änderungsgesetz 2015, denumită în continuare „ErbRÄG2015”), statua că, până la survenirea decesului, donatorul continua să beneficieze de bunul care făcea obiectul donației [omissis]. În ceea ce privește bunurile imobile, dobândirea proprietății de către donatar impunea înscrierea imobilului pe numele său, care putea fi solicitată pe baza

contractului de donație și a certificatului de deces, fără a fi necesară o decizie a instanței competente. Validitatea contractului de donație în caz de deces era condiționată de acceptarea donației de către beneficiarul ei, de declarația expresă a donatarului de a renunța la revocarea donației și de întocmirea [OR 13] unui act notarial. Donația nu crea decât un drept personal, care ar urma să fie exercitat abia după decesul donatorului ([omissis] așa-zisa „soluție denumită legat”). În temeiul unei jurisprudențe naționale, o interdicție de grevare și de înstrăinare convenită în contract în favoarea beneficiarului donației a înlocuit renunțarea expresă la revocare. Documentele prezentate instanței de carte funciară permit să se constate în speță existența unui contract de donație în favoarea reclamantului, în conformitate cu criteriile dreptului austriac.

3.1 Regulamentul nr. 650/2012, ca atare, reglementează numai succesiunile pentru cauză de moarte, iar nu operațiunile care își au originea într-un act juridic între vii. Cu toate acestea, donația în caz de deces reglementată de dreptul austriac are drept particularitate faptul că nu determină un transfer patrimonial în timpul vieții, care ar afecta și ar greva donatorul în timpul vieții acestuia, cu excepția cazului în care a fost deja pusă în aplicare – ceea ce nu s-a întâmplat în speță – înainte de decesul lui de cuius. Transferul patrimoniului are loc abia după deces și privește moștenirea sau moștenitorii. Întrucât definițiile de la articolul 3 alineatul (1) literele (b) și (d) din Regulamentul nr. 650/2012 menționează de asemenea, ca dispoziție pentru cauză de moarte, pactul asupra unei succesiuni viitoare ca acord care întemeiază, cu sau fără contraprestație, drepturi asupra succesiunii viitoare, instanța de trimitere consideră că este necesar să se interpreteze problema dacă o donație în caz de deces constituie un astfel de acord pentru cauză de moarte.

3.2 Cea mai mare parte a doctrinei în limba germană consideră că o donație în caz de deces, care nu implică un [OR 14] transfer real în timpul vieții donatorului, trebuie calificată drept succesiune și intră, așadar, în domeniul de aplicare material al regulamentului [omissis].

3.3 Potrivit instanței de trimitere, argumente mai solide pledează în favoarea calificării contractului de donație în caz de deces – indiferent dacă a fost sau nu prevăzută o remunerație parțială – drept un pact asupra unei succesiuni viitoare în sensul Regulamentului nr. 650/2012. Chiar dacă, din cauza operațiunii între vii, valoarea patrimoniului vizată de acel contract trebuie transferată către sine, după decesul debitorului, fără intervenția autorității competente, potrivit soluției denumite legat valabile și în dreptul austriac, aceasta aparține în continuare succesiunii viitoare în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 650/2012. Potrivit instanței de trimitere, conformitatea cu cerința interpretării stricte a dispozițiilor derogatorii și cu natura excepțiilor concrete enunțate la articolul 1 alineatul (2) litera (g) din Regulamentul nr. 650/2012 presupune mai degrabă să se considere că dispoziția privind elementul succesoral realizat prin intermediul contractului de donație în caz de deces intră sub incidența dispozițiilor Regulamentului nr. 650/2012, cel puțin atunci când dreptul de transfer în patrimoniul propriu al beneficiarului donației [OR 15] ia naștere abia după decesul donatorului, în mod comparabil cu cel al legatarului. Instanța de trimitere

consideră că nu este necesar să se aplice excepția prevăzută la articolul 1 alineatul (2) litera (1) din Regulamentului nr. 650/2012, deoarece problema în cauză nu este una privind dreptul în materia înregistrărilor de carte funciară, ci una privind calificarea contractului din punctul de vedere al dreptului în materia conflictului de legi, aceasta fiind o condiție pentru aprecierea competenței funcționale a organului decizional.

4. Instanțele inferioare au justificat aplicarea dreptului material austriac prin alegerea legii făcută de părți în contract. Regulamentului nr. 650/2012, care este, în principiu, aplicabil în speță ca urmare a datei decesului donatorului, prevede dispoziții tranzitorii și în ceea ce privește o alegere a legii efectuată anterior datei de 17 august 2015, condiționând aplicabilitatea acestuia de faptul dacă alegerea legii îndeplinește condițiile prevăzute la capitolul III sau dacă le îndeplinea în aplicarea normelor de drept internațional privat care erau în vigoare în momentul alegerii legii, în statul în care defunctul își avea reședința obișnuită sau în oricare dintre statele a căror cetățenie o avea. Dat fiind că, la data respectivă, donatorul era deja resortisant german, că și-a menținut această calitate până la data decesului său și că, atât la momentul încheierii contractului, cât și la momentul decesului său, acesta avea reședința în Germania, articolul 83 alineatul (2) din Regulamentului nr. 650/2012 prevede nevaliditatea legii alese prin contractul de donație în caz de deces, care este legea austriacă. Articolul 83 alineatul (2) din Regulamentul nr. 650/2012 nu menționează în mod expres un pact cu privire la o succesiune viitoare, ci de succesiunea pentru cauză de moarte. Articolul 83 alineatul (3) din Regulamentul nr. 650/2012 nu privește alegerea legii aplicabile, ci legalitatea și validitatea materială [OR 16] și formală a unei dispoziții pentru cauză de moarte întocmite înainte de 17 august 2015. Instanța de trimitere consideră că articolul 83 alineatul (2) din Regulamentul nr. 650/2012 se aplică de asemenea unei alegeri a legii efectuate printr-un „pact cu privire la o succesiune viitoare”, dar nu consideră această interpretare ca fiind lipsită de orice ambiguitate. Însă, dacă alegerea legii nu ar fi admisibilă ca urmare a însăși neîndeplinirii condițiilor prevăzute în capitolul III din Regulamentul nr. 650/2012, validitatea acesteia în cazul în care se aplică dispoziția prevăzută la articolul 83 alineatele (2) și (3) ar putea fi justificată doar prin faptul că această alegere ar fi fost validă la data respectivă, în Germania, în temeiul dispozițiilor de drept internațional privat, așadar în temeiul dreptului intern german. Or, potrivit RPfLG austriacă, aplicarea normelor străine privind conflictul de legi este, de asemenea, rezervată instanței.

[omissis] [Aspecte de drept procedural]

Oberster Gerichtshof,

Viena, 27 mai 2020

[omissis]

[Nume președinte, aspecte de drept procedural]